

C-585/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2020. november 5.

A kérdést előterjesztő bíróság:Juzgado Contencioso-Administrativo n.º2 de Valladolid
(Spanyolország)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2020. szeptember 22.

Felperes:

BFF Finance Iberia S. A.U

Alperes:

Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

JDO. CONTENCIOSO/ADMTVO. N. 2**VALLADOLID**

[omissis]

[omissis] [a bíróság, az eljárás és a felek megjelölése]

VÉGZÉS

Kelt VALLADOLIDBAN, 2020. szeptember 22-én.

TÉNYÁLLÁS

ELSŐ.– 2014 és 2017 között az ALIFAX SPAIN S. L., a BIOTRONIK SPAIN S. A., az EVOMED SL, az EXACTECH IBÉRICA SL, a FERRING SA, a GETINGE GROUP SPAIN S. L., a GlaxoSmithKline S. A., a JUSTE FARMA SLU, a JUSTE SAQF, az L. F. GUERBET SA, a LABORATORIOS ERN S. A., a LABORATORIOS NORMON, S. A., a LABORATORIOS RUBIÓ S. A., a Laboratorios ViiV Healthcare S. L., a LELEMAN, S. L., a MEDCOM TECH S. A., a Merck, Sharp & Dohme de España S. A., a NACATUR 2 ESPAÑA, S. L.,

a PHARMA MAR, S. A., a RECOLETAS CASTILLA LEON, a SHIRE PHARMACEUTICALS IBERICA SL, a TEXTIL PLANAS OLIVERAS, S. A. és a ZIMMER BIOMET SPAIN S.L gazdasági társaságok árukat szállítottak és szolgáltatásokat nyújtottak olyan kórházak részére, amelyek a GERENCIA REGIONAL DE SALUD DE LA JUNTA DE CASTILLA Y LEON (Kasztília és León regionális kormányának regionális egészségügyi irányítása) keretébe tartoztak.

Ez utóbbi nem egyenlítette ki határidőben az előbbieket által kiállított, esedékessé vált számlákat.

MÁSODIK.– A BFF FINANCE IBERIA, S. A. U. a beszédési jogok engedélyezésére irányuló szerződések útján megszerezte [eredeti 2. o.] az említett gazdasági társaságoktól a kiegyenlítetlen számlákon alapuló egyes beszédési jogokat.

HARMADIK.– 2019. május 31-én a BFF FINANCE IBERIA, S. A. U. kérelmet nyújtott be a Gerencia Regional de Salud de la CONSEJERÍA DE SANIDAD DE LA JUNTA DE CASTILLA Y LEON-hoz (Kasztília és León regionális kormánya egészségügyi tanácsának regionális egészségügyi irányítása), és a következők megfizetését kérte: 124 662,71 eurót főkövetelés címén, valamint a 3/04. sz. törvényben megállapított kamatlábon számított, megfelelő késedelmi kamatokat; 43 296,61 eurót a 3/04. sz. törvényben előírt kamatlábon számított késedelmi kamatok címén a határidőn túl már kiegyenlített számlákkal kapcsolatban[,] valamint 40 eurót behajtási költségek címén minden egyes, a jogszabályban előírt határidőn belül ki nem egyenlített számla után, a 3/2004. sz. törvény 8. cikkével összhangban.

A hatóság nem fizetett.

NEGYEDIK.– A BFF FINANCE IBERIA, S. A. U keresetet indított a 2019. május 31-én benyújtott iratból követő hallgatással szemben.

[omissis] [a kereset alapjául szolgáló nemzeti szabályok]

ÖTÖDIK.– Ezt követően keresetet nyújtott be, és azt kérte, hogy a bíróság:

1. Állapítsa meg a kifogásolt hallgatás jogellenességét.
2. Az alperes hatóságot a következő tartozások és összegek megfizetésére kötelezze:
 - a. Behajtási költségek jogcímén számlánként 40 euró.
 - b. Főkövetelés címén 51 610,67 euró, a 3/2004. sz. törvényben megállapítottak szerinti történő tényleges behajtásáig fizetendő, vonatkozó késedelmi kamatokkal növelve.

- c. Késedelmi kamat jogcímén 43 626,79 euró. [eredeti 3. o.]
- d. A kereset benyújtásától számított késedelmi kamatok miatt keletkezett törvényes kamatok.
- e. A bírósági eljárás költségei.

A felperes azt kéri, hogy [e bíróság] előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel forduljon az EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGÁHOZ.

HATODIK.– 2020. február 27-én a Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León (Kasztília és León kormányzatának regionális egészségügyi hatósága) ellenkérelmet nyújtott be.

A kereset elutasítását kéri.

[omissis]

[omissis]. [belső jogi eljárási megfontolások]

KILENCEDIK.– A jogvita megoldása során az eljáró bíróságnak kétségei merültek fel az alkalmazandó közösségi jog értelmezésével és az alkalmazandó spanyol jognak az előbbivel való összeegyeztethetőségével kapcsolatban [omissis].

TIZEDIK.– Miután az eljárásban felhívták a feleket és az ÜGYÉSZSÉGET, hogy nyilatkozzanak az álláspontjukról az EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL szóló SZERZŐDÉS 267. cikke szerinti előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek az EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA elé terjesztésének lehetősége tekintetében, a felek a következőket adták elő: [eredeti 4. o.]

A BFF FINANCE IBERIA, S. A.U – az általa fenntartottakat megismételve – összességében azt állítja, hogy a JUZGADO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO NUM. 2 DE VALLADOLID (valladolidi 2. sz. közigazgatási bíróság, Spanyolország) köteles az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjeszteni [omissis].

Az ALPERES HATÓSÁG ellenzi az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztését.

Az ÜGYÉSZSÉG – a nemzeti és a közösségi ítélkezési gyakorlat és jogtudomány által tett megállapításoknak a jelen jogvitára történő alkalmazását követően – azt a következtetést vonja le, hogy a jelen ügyben nem szükséges és nem is jogszerű az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztése.

JOGI INDOKOK

ELSŐ.- [omissis]: [a bíróság kétségének megisméltése]

1.– A 3/2004. sz. törvény 8. cikke (amelyre a TRLCSP és az LCSP hivatkozik) – a 2011/7/EU irányelv elfogadását követően megállapított szövege alapján – a következőket írja elő:

„1. Ha az adós késedelembe esik, a hitelező jogosult az adóstól 40 euró összeget beszedni, amely minden esetben és kifejezett kérelem nélkül hozzáadódik a főköveteléshez. A hitelező jogosult továbbá az adóstól kártérítést követelni minden olyan megfelelően igazolt beszedési költségért, amelyet az adós késedelme miatt kellett viselnie, és amely meghaladja az előző bekezdésben meghatározott összeget.” [eredeti 5. o.]

A [felperes] úgy véli, hogy a fix 40 eurós összeg továbbra is minden egyes számla után, nem pedig eljárásonként jár.

2.– A késedelmi kamatok számítása a számla kibocsátási időpontját követő harminc nap elteltével kezdődik, mivel úgy kell tekinteni, hogy ebben az időpontban a vállalkozó már teljesítette a szolgáltatásnyújtást a TRLCSP-ben és az LCSP-ben megállapítottakkal összhangban.

E tekintetben a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (23) preambulumbekkezdésében a következőket írja elő:

„[...] A hosszú fizetési határidők és a hatóságok részéről az árukért és szolgáltatásokért felmerülő késedelmes fizetés indokolatlan költségeket okoz a vállalkozások számára. Ezért ennek megfelelően indokolt különös szabályokat bevezetni a vállalkozások által a hatóságok számára nyújtott árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos kereskedelmi ügyletekre vonatkozóan, különösen a 30 naptári napot általában meg nem haladó – kivéve, ha [...] kifejezetten másként állapodtak meg, és feltéve, hogy a szerződés egyedi jellege vagy jellege miatt az tényszerűen indokolt –, de semmi esetre sem a 60 naptári napot meghaladó fizetési határidőket előírva.”

Az irányelv általános szabályt állapít meg, amelynek értelmében a fizetési határidő nem haladhatja meg a 30 napot, és a fizetés 60 napos határidőn belül történő teljesítése csak i) a felek kifejezett megállapodása esetén, és ii) csak akkor lehetséges, ha az a szerződés jellege vagy sajátossága miatt tényszerűen indokolt.

Az Európai Bizottság – a 2011/7/EU irányelv szorgalmazója – szintén megjegyzi, hogy a hatóságoknak a 30 napos határidőn belül kell fizetniük, és a 60 napos határidőn belül történő fizetés csak kivételes körülmények között lehetséges.

3.– Héa a kamatok számítási alapjában [eredeti 6. o.]

A késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2011/7/EU irányelv, amelyből a 3/2004 törvény hatályos szövege származik, 2. cikkében az „esedékes összeget” a következőképpen határozza meg: „a szerződéses vagy törvényes fizetési határidőn belül kifizetendő tőkeösszeg, amely magában foglalja a számlában vagy az azzal

egyenértékű fizetési felhívásban meghatározott alkalmazandó adókat, vámokat, illetékeket és díjakat”.

Az irányelv értelmezése lehetővé teszi-e annak megállapítását, hogy az ugyanezen irányelv által elismert késedelmi kamatok számítási alapja magában foglalja a teljesített szolgáltatásnyújtás után felszámított héát, amelynek összege a számlán megjelenik?

[omissis] [az alperes álláspontja szerint nincs szükség az előzetes döntéshozatali iránti kérelem előterjesztésére]

HARMADIK.- A KÉRDÉS ELŐTERJESZTÉSE

A késedelmi kamatokra és a behajtási költségek megtérítésére vonatkozóan alkalmazandó közösségi jogot a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI IRÁNYELV tartalmazza.

„A vállalkozások és a hatóságok közötti ügyletek” címet viselő 4. cikkének (1) bekezdése szerint: **[eredeti 7. o.]**

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy azon kereskedelmi ügyletekben, amelyekben az adós egy hatóság, a (3), (4) vagy (6) bekezdésben meghatározott időtartam lejártakor a hitelező külön fizetési felszólítás nélkül legyen jogosult a törvényes késedelmi kamatra, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) a hitelező teljesítette szerződéses és jogszabályi kötelezettségeit; és
- b) a hitelező nem kapta kézhez időben az esedékes összeget, kivéve, ha az adós nem felel a késedelemért.”

Ezen irányelvnek „A behajtási költségek megtérítése” című 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben kereskedelmi ügyletekben a 3. vagy a 4. cikkel összhangban késedelmi kamat válik esedékessé, a hitelező jogosult az adóstól legalább 40 EUR összegű átalány megfizetését követelni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett átalányösszeg külön fizetési felszólítás nélkül, a hitelező számára felmerült behajtási költségeikért kártérítésként váljon esedékessé.

(3) A hitelező az (1) bekezdésben említett átalányösszeget felül megfelelő kártérítésre jogosult az adós késedelmes fizetése következtében felmerült és az átalányösszeget meghaladó összes fennmaradó behajtási költsége miatt. E költségek közé tartozhatnak többek között az ügyvéd vagy behajtással foglalkozó cég megbízása miatt felmerülő költségek.” **[eredeti 8. o.]**

Végezetül az említett jogszabály „Tisztességtelen szerződéses feltételek és gyakorlatok” címet viselő 7. cikke (1) bekezdésében kimondja, hogy:

„(1) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a szerződéses vagy a gyakorlatban alkalmazott, a fizetési határra vagy határidőre, a késedelmi kamatlábra vagy a behajtási költségek megtérítésére vonatkozó feltétel ne legyen végrehajtható, vagy arra hivatkozással kártérítési igényt lehessen támasztani, amennyiben ez a hitelező számára súlyosan hátrányos [helyesen: A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a fizetési határra vagy határidőre, a késedelmi kamatlábra vagy a behajtási költségek megtérítésére vonatkozó szerződéses feltétel vagy gyakorlat ne legyen végrehajtható, vagy arra hivatkozással kártérítési igényt lehessen támasztani, amennyiben ez a hitelezővel szemben nyilvánvalóan tisztességtelen].

Annak megállapításakor, hogy valamely szerződéses feltétel vagy gyakorlat az első albekezdés értelmében súlyosan hátrányos-e a hitelező számára [helyesen: nyilvánvalóan tisztességtelen-e a hitelezővel szemben], minden körülményt figyelembe kell venni, ideértve:

- a) a helyes kereskedelmi gyakorlattól való nagymértékű eltérést, amely ellentétes a jóhiszeműség és a tisztességes kereskedés elvével;
- b) a termék vagy a szolgáltatás jellegét; és
- c) olyan objektív ok fennállását, amely miatt az adós eltért a késedelmes fizetés esetén alkalmazott törvényes kamatlábtól, a 3. cikk (5) bekezdésében, a 4. cikk (3) bekezdésének a) pontjában, a 4. cikk (4) bekezdésében és a 4. cikk (6) bekezdésében említett fizetési határidőtől vagy a 6. cikk (1) bekezdésében említett átalányösszegetől.”

Továbbá, a (2) és a (3) bekezdésben hozzáteszi, hogy:

„(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a késedelmi kamatot kizáró valamely szerződéses feltétel vagy gyakorlat súlyosan hátrányosnak [helyesen: nyilvánvalóan tisztességtelennek] minősül.”

„(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a behajtási költségek 6. cikk szerinti megtérítését kizáró valamely szerződéses feltétel vagy gyakorlat súlyosan hátrányosnak minősül [helyesen: valamely szerződéses feltétel vagy gyakorlat nyilvánvalóan tisztességtelen jellegét vélelmezni kell].” [eredeti 9. o.]

NEGYEDIK.– Ezen a ponton e bíróságnak – önmagától is, és attól is, hogy [omissis] azt a [BFF FINANCE IBERIA, S. A. U.] felvetette – kétségei vannak e jogvita megoldásával kapcsolatban.

Konkrétan, a felmerült **kétségek**, amelyek vita tárgyát képezik, a következők:

1.- A 2011/7/EU irányelv 6. cikke előírja, hogy a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben kereskedelmi ügyletekben késedelmi kamat válik esedékessé, a

hitelező jogosult az adóstól legalább 40 euró összegű átalány megfizetését követelni. E szabályt a 3/2004. sz. törvény 8. cikkének hatályos szövege ülteti át. **A KÉTSÉG AZZAL KAPCSOLATBAN MERÜL FEL, HOGY A 40 EURÓT SZÁMLÁNKÉNT KELL-E SZÁMÍTANI, VAGY AZ ÖSSZESÍTETT KÖVETELÉSKÉNT JELENT-E 40 EURÓT.** Az első értelmezés elfogadása esetén az a kérdés merül fel, hogy a 40 euró számlánként történő megfizetéséhez szükséges előfeltétel-e az, hogy a felperes e számlákat valamennyi – akár közigazgatási, akár bírói úton előterjesztett – kérelmében egyenként nevesítse, vagy elegendő egy együttes és általános kérelem ahhoz, hogy a felperes e 40 eurót később számlánként követelje.

E kérdés számos alsóbb és magasabb fokú bíróság előtt [omissis] képezi vita tárgyát [omissis].

2.– [omissis] **[eredeti 10. o.]** [a 2011/7 irányelv (23) preambulumbekzdésének megismétlése]

[omissis]. [az irányelv által előírt általános szabály megismétlése]

A 9/2017. sz. törvény 198.4. cikke 60 napos fizetési határidőt ír elő minden esetben és minden szerződés tekintetében azáltal, hogy egy kezdeti 30 napos időszakot állapít meg a jóváhagyásra és további 30 napot a fizetésre.

Az irányelv értelmezése lehetővé teszi-e annak megállapítását, hogy egy tagállam a törvény által érvényesen ír elő minden esetben 60 napos fizetési időszakot, kifejezett megállapodás hiányában, illetve anélkül, hogy az a szerződés jellegére vagy különös sajátosságára tekintettel további más tényező igazolná? Ellentétes-e ez a szabály a fent hivatkozott közösségi joggal?

3.-[omissis] Héa a kamatok számítási alapjában.

[omissis] [az irányelv 2. cikkének megismétlése] [omissis] Az irányelv értelmezése lehetővé teszi-e annak megállapítását, hogy az ugyanezen irányelv által elismert késedelmi kamatok számítási alapja magában foglalja a teljesített szolgáltatásnyújtás után felszámított héát, amelynek összege a számlán megjelenik? Vagy inkább el kell-e különíteni és meg kell-e határozni, hogy a vállalkozó mely időpontban fizeti be az adót az adóhatóságnak?

- Ha a vállalkozó a késedelmi kamatok keletkeztető, fizetési késedelemmel érintett számlának vagy teljesítésigazolásoknak megfelelő héát akkor fizette volna meg, amikor azon időszak vonatkozásában fizetett héát, amelynek során a szolgáltatásnyújtás történt, vagyis azt megelőlegezte volna, akkor lenne jogosult **[eredeti 11. o.]** lenne az említett. megelőlegezett adóösszeg utáni késedelmi kamatokra, amit minden esetben a vállalkozónak kell bizonyítania.
- Ellenkező esetben, ha nem előlegezte meg a héát, nincs helye annak, hogy a késedelmi kamatok egy olyan összeg után számítsák ki, amely még nem került ki a vagyonából, mivel nincs olyan kár, amelyet meg kell téríteni.

E kérdés vitatott, és a spanyol alsóbb és magasabb fokú bíróságok nem követnek egységes értelmezést.

[omissis] [belső eljárásjogi megállapítások][omissis]**RENDELKEZŐ RÉSZ**

A fent kifejtettekre tekintettel [e bíróság] a jelen ügyben az ítélethozatal felfüggesztéséről határoz, hogy előzetes döntéshozatal céljából az EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA elé terjessze a következő kérdést:

„A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI IRÁNYELV 4. cikkének (1) bekezdésére, 6. cikkére, valamint 7. cikkének (2) és (3) bekezdésére figyelemmel:

Úgy kell-e értelmezni az irányelv 6. cikkét, hogy a 40 eurót csak akkor kell bármely esetben számlánként számítani, ha a hitelező a számlákat közigazgatási, illetve bírói úton előterjesztett kérelmeiben egyenként nevesítette, vagy inkább a 40 eurót bármely esetben számlánként kell számítani, akkor is, ha együttes és általános kérelmek benyújtására került sor?

Hogyan kell értelmezni a 9/2017. sz. törvény 198.4. cikkét – amely 60 napos fizetési határidőt [ír elő] minden esetben és minden szerződés tekintetében azáltal, hogy egy kezdeti 30 napos időszakot állapít meg a jóváhagyásra és további 30 napot a fizetésre **[eredeti 12. o.]** –, mivel az irányelv (23) preambulumbekzdése a következőket írja elő:

„A hosszú fizetési határidők és a hatóságok részéről az árukért és szolgáltatásokért felmerülő késedelmes fizetés indokolatlan költségeket okoz a vállalkozások számára. Ezért ennek megfelelően indokolt különös szabályokat bevezetni a vállalkozások által a hatóságok számára nyújtott árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos kereskedelmi ügyletekre vonatkozóan, különösen a 30 naptári napot általában meg nem haladó – kivéve, ha a szerződésben kifejezetten másként állapodtak meg, és feltéve, hogy a szerződés egyedi jellege vagy jellege miatt az tényszerűen indokolt –, de semmi esetre sem a 60 naptári napot meghaladó fizetési határidőket előírva.”[?]

Hogyan kell értelmezni az irányelv 2. cikkét? Az irányelv értelmezése lehetővé teszi-e annak megállapítását, hogy az ugyanezen irányelv által elismert késedelmi kamatok számítási alapja magában foglalja a teljesített szolgáltatásnyújtás után felszámított héát, amelynek összege a számlán megjelenik? Vagy inkább el kell-e különíteni és meg kell-e határozni, hogy a vállalkozó mely időpontban fizeti be az adót az adóhatóságnak?

[omissis]

[omissis] [A határozat közlésére, a határozattal szembeni jogorvoslat hiányára vonatkozó hivatkozások és aláírások]

[eredeti 13. o.]

MUNKADOKUMENTUM